

og Kjøbenhavns Havneraad, hvorimod Grosserer-societetets Komite siges at have udtalt sig i mod-sat Retning. Med Hensyn til disse anbefalende Momenter, som anføres til Støtte for at bibeholde netop Afgiften med Tilfidsbeskyddelse af andre Skatter, er det første Punkt, som jeg finder Anledning til at gjøre nogle Bemærkninger om det, at Afgiften er en Gang tilvant Afgift, som ikke har givet Anledning til Klager fra det store Publikums Side og som i Virkeligheden hviler paa de store Importører. Er dette rigtigt, hvorom der maaske kunde reises Tvivl, er det jo en Selvfølge, at det store Publikum, som ikke føler sig generet af Afgiften, heller ikke har fundet nogen som helst Anledning til at klage over den. Jeg kan ikke indse, at det er noget stort Moment, som taler for Afgiftens Bibeholdelse. At Afgiften hviler paa Importørerne, er vistnok høist rimeligt, skjøndt ogsaa det kan bestrides, men at den netop væsentligst hviler paa de store Importører, tror jeg, at man ikke kan indrømme Rigtigheden af. Det er ganske rigtigt, at de store Importører individualiter komme til at bære en større Del af Skatten, men om den store Sum af Skatten mere hviler paa de store Importører end paa de smaa, har jeg min Tvivl om. Jeg ser ikke der er ansøgt Nogetsomhelst til Styrke for denne Paastand, men det er ikke af ringe Bigtighed at lægge Mærke til, om det netop er de store eller samtlige Importører, der bære Skatten; thi Kjøbenhavns Handelsstand, Kjøbenhavns Grosserere findes nu i et Antal af omtrent 1400, og de befatte sig for den allerstørste Del, ja næsten allesammen med Importforretninger. Det vil altsaa sees, at denne Skat ikke, som det skulde synes at fremgaa af disse Udtalelser her, kun hviler paa en forholdsvis meget faatalig Samfundsklasse, men at den Samfundsklasse, der bærer den, er meget talrig. Der er ansøgt, at Kjøbenhavns Havneraad har udtalt sig for Afgiftens fortsatte Opkrævning. Der kunde heller ikke fornødigvis være nogen Tvivl om, at det vilde stemme herfor. Kjøbenhavns Havneraad er netop stillet i den samme Stilling som enhver nidsjer Administration, at den kun kan ønske at se sig i Besiddelse af ikke blot tilstrækkelige, men ogsaa rigelige Midler til at udføre de Hver, som paahvile det. Som Følge deraf maa Havneraadet altsaa ønske at bibeholde Afgiftens. Nu er der den Omstændighed til, at Havnebestyrelsen for en væsentlig Del bestaar af Ingeniører. Der findes i den ikke mindre end 4 Ingeniører, hvoraf de 3 ere ligefremme Specialiteter som Havneingeniører. Der ligger imidlertid for enhver Mand med teknisk Sands en stærk Tilfølelse i Udførelsen af store Ingeniørarbejder, og der er altsaa noget, menneskelig talt, meget fristende for Kjøbenhavns Havnebestyrelse til at indlade sig paa de store Ingeniørforetagender, som staa i Forbindelse med Havnens Udvi-

delse, og en Fristelse til at sætte Ingeniørspørgsmaalet i første Række med Tilfidsbeskyddelse af det finantielle Spørgsmaal, Spørgsmaalet om, hvorvidt der er noget Rimeligt og Fornuftigt i at anvende saa mange Penge som disse Ingeniørarbejders Udførelse vilde koste. Man maa derfor vistnok finde det meget moderat, at Kjøbenhavns Havneraad ikke gaar meget videre og fordrer, at Afgiftens indtægt fordobles. Jeg tror, at, hvis Spørgsmaalet blev stillet om en fordoblet Afgift, vilde Havneraadet ubetinget svare Ja. Jeg tror derfor ikke, at man bør lægge saa overordentlig Vægt paa, hvad Havneraadet mener i saa Henseende, da det jo er decidert Part i Sagen. Med Hensyn til Kjøbenhavns Kommunalbestyrelses Udtalelse maa jeg tillade mig at bemærke, at Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse har faaet denne Sag forelagt i en ganske anden Form end den, hvori den foreligger her. Spørgsmaalet om Afgiften blev forelagt for Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse i Forbindelse med Spørgsmaalet om et Projekt til Udførelsen af en stor Havn ude ved nordre Kalkværk, ikke langt fra Swanemøllen. Diskussionen i Kommunalbestyrelsen dreiede sig for største Delen om denne Havn. Spørgsmaalet om Afgiftens indtægt fik ikke nogen videre, gennemgaaende Drøftelse, og Forhandlingen sluttede med en Udtalelse med Hensyn til Afgiftens indtægt, som lød saaledes: „Forsamlingen anbefaler til Fordel for en fremtidig Udvidelse af Havnen en fortsat Opkrævning af Afgiftens indtægt ud over den 1ste April 1879“, men der staar i alt Fald ikke Noget i den Beslutning om, at Afgiftens indtægt skulde kunne forlænges for et saa langt Tidsrum som 10 Aar. Det er dog et ganske væsentligt Moment ved Bestemmelsen om dette Lovforslags Skjæbne. For Resten skal jeg tillade mig at bemærke, at Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse som saadan ikke har nogen stor Interesse af denne Afgift med Hensyn til dens Udredelse. Den kommer jo, som ovenfor berørt, væsentlig til at hvile paa Kjøbenhavns Handelsstand; Kjøbenhavns Kommunalbestyrelses Økonomi berøres slet ikke deraf. Derfor Skatten skulde have været udredt af Kjøbenhavns Indkomstskat, er det meget muligt, at Sagen vilde have faaet et ganske andet Udfald. Det er nemt nok at skjære en bred Stem af en anden Mands Ryg, og det gjøre for Dieblisset Alle, som ville, at denne Skat skal bestaa og bæres udelukkende af Kjøbenhavns Handelsstand. Jeg tillader mig derfor at antage, tværtimod hvad der staar her i Motiverne, at der bør lægges en ganske fortrinlig Vægt paa den Udtalelse, der er fremkommen fra Grosserer-societetets Komite. Der staar ganske vist her, at det var Flertallet af Grosserer-societetets Komite, men det er ikke nogen Hemmelighed, at Beslutningen blev fattet egentlig talt enstemmig, idet den vedtoges med alle Stemmer mod to, som i Forveien vare bundne derved,